

случай въ какъвто ден отъ великия постъ и да се паднатъ тѣ, какво съвмѣстване на богослужебнитѣ книги трѣбва да стане. А за други нѣкои служби, като: недѣлята на „всичкитѣ светии“, Рождество на Св. Ивана Предтеча, Св. Апостоли Петъръ и Павелъ, Преобрѣжение Господне, Успѣние Пресвѣтия Богородици, и Осекновение Честния Глави Светаго Предтеча Иоана — се даватъ твърде малки сведения и указания, тѣй като тѣзи празници сѫ вѣнъ отъ обсѣга на „триода“ и „пентикостаря“, следователно тѣхнитѣ служби се извѣршватъ по реда, показанъ въ „Минеитѣ“. „Стихиарътъ“ започва съ пъснопѣния отъ недѣлята на „Митарь и фарисея“. За вечерното богослужение има 2 стихири на „Господи Возвахъ“ съ „славата“ и отдельно друга „слава“ за „стиховнитѣ стихири“. Отъ угрината сѫ нотирани Великопостниятъ Евангелски чинъ съ 2 стихири на „Всякое дихание“ и „славата“. За недѣлята на „Блудния синъ“, за „месопусната“ и „сиропусната“ недѣли количеството на нотирани „стихири“ и „слави“ е почти сѫщото. Поставени сѫ още и „стихири“ за „задушничата“ (сѫботата преди „месопусната“ недѣля) Въ тая служба намираме прочутата стихира „Плачу и ридаю“ на осмия гласъ. За великия постъ сѫ дадени великиятѣ прокимени „Не отврати“ и „Даљ еси“ и службата на „Св. Тодора“. Следватъ службите за православна недѣля, за Григория Палама, за Кръстопоклонната, за Св. Иоанъ лѣствичекъ, за Мария Египетска и Цвѣтоносната недѣля, за които празници сѫ дадени „славитѣ“ на „Господи Возвахъ“, на „стиховнитѣ стихири“ и „на Всякое дихание“ съ „тропаритѣ“ имъ, когато се предвиждатъ такива. За страстната седмица при „Последованието на женихъ“ намираме: „Чертогъ твой вижду“, „хвалитни и стиховни стихири“ съ „славитѣ“. За последованието на „страстните Христови“ (Велики четвъртъкъ) — нотирани сѫ „антифонитѣ“ съ петьтѣ „седални“, както и хвалитнитѣ и стиховнитѣ стихири съ „славитѣ“ имъ. За великия петъкъ намираме самогласнитѣ стихири отъ „Царскитѣ часове“, както и повечето „стихири“ отъ вечерната на великия петъкъ съ „славата“. За „Опелото Христово“ сѫ дадени по единъ образецъ отъ тритѣ „статии“, а сѫщо и стихиритѣ на „Всякое дихание“ съ „славата“, заедно съ стихирата „Солнце помрачися“. „Триодътъ“ завѣрши съ стихири отъ великосѫботната вечерня на „Господи возвахъ“ съ „Слахалнитѣ стихири“: „Пасха священная“ и „Възкресения денъ“. Нотирани сѫ „Илакоито“ и „Кондака“ на Пасхата съ великиятѣ прокимени презъ „Свѣтлата седмица“. Отъ тукъ нататъкъ дадени сѫ стихири и „слави“ за всички недѣлни дни последователно, като се почне отъ „Антипасха“ и се завърши съ недѣлята на „всичкитѣ светии“.

Подиръ това следватъ „стихири“ и „слави“ за Христовото възнесение на утрената и на вечерната съ „отпусти-